

prima instanță - L- Grădinaru,
instanța de apel –T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza,

ÎNCHEIERE

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com” împotriva Primăriei com. Prajila r-nul Florești cu privire la încasarea sumelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de către Primăria com. Prajila r-nul Florești și s-a casat hotărârea judecătorească Florești din 14 ianuarie 2015,

c o n s t a t ă:

La 24 octombrie 2014 societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei com. Prajila r-nul Florești în care a solicitat încasarea sumei de 384631,28 lei cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu procurarea peștelui și hrana acestuia în perioada anilor 2012-2014 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, conform contractului de arendă a terenului ocupat de iaz, construcții hidrotehnice și pășune nr.1 din 22 martie 2003 încheiat între Primăria localității Prajila și societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com”, aceasta a preluat în arendă terenurile ocupate de iaz, construcții hidrotehnice și pășune situate pe teritoriul com. Prajila, cu suprafața totală de 38,53 ha. Ulterior contractul a fost înregistrat la Agenția Națională Cadastru.

Conform obiectului contractului termenul de arendă a fost stabilit de către părți, de 10 ani, adică până la 22 martie 2013.

Prin acordul adițional încheiat între părți la 23 martie 2013 termenul de arendă a fost prelungit încă pe o perioadă de 1 an agricol.

Menționează că a intrat în posesia terenurilor ocupate de iaz, construcții hidrotehnice și pășune situate pe teritoriul com. Prajila cu

suprafața totală de 28,53ha, în temeiul actului de transmitere-primire din 22 martie 2003, la aceeași dată fiindu-i eliberat titlu de folosință separată a apelor. Ulterior Primăria com. Prajila ignorând prevederile contractului de arendă și obligațiunilor asumate, pînă la finalizarea termenului de arendă a emis decizia nr.01/12 din 19 martie 2014 prin care a expus la licitație terenurile ocupate de iaz, construcții hidrotehnice și pășune situate pe teritoriul com. Prajila cu suprafața totală de 38,53 ha, care la acel moment erau deținute în arendă de societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com”.

Mai menționează că, potrivit prevederilor acordului adițional din 23 martie 2013 termenul de arendă a fost prelungit încă pentru o perioadă de 1 an agricol. Pînă la expirarea termenului de arendă, 23 martie 2014, reclamantul a fost lipsit de posibilitatea recoltării peștelui cultivat în iazul transmis în arendă persoanei terțe de către Primăria com. Prajila, deoarece în perioada respectivă este instituită perioada de prohibiție la prinderea și recoltarea peștelui în bazinele acvatice.

Relatează că în conformitate cu prevederile pct.4 din capitolul III al contractului de arendă din 22 martie 2003, arendatorul este obligat să plătească arendașului pagubele aduse acestuia în caz de reziliere unilaterală a contractului. Potrivit contractului pîrîtul este obligat să recupereze prejudiciul material constituit din cheltuielile ce țin de procurarea peștelui și hrana în perioada 2012-2014, care constituie 384631,28 lei.

Consideră că, vinovat de cauzarea prejudiciului material se face Primăria com. Prajila, drept urmare a acțiunilor ilegale privind încetarea raporturilor de arendă cu reclamantul înaintea expirării anului agricol 2014 și transmiterea în cadrul acestui termen a terenului și iazului amplasat pe el unei persoane terțe.

Indică că, la 16 septembrie 2014 a expediat a reclamație în adresa Primăriei com. Prajila, prin care a solicitat recuperarea prejudiciului, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.

Prin hotărârea Judecătoriei Florești din 14 ianuarie 2015 acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com” s-a admis.

S-a încasat din contul Primăriei com. Prajila în beneficiul societății cu răspundere limitată „Demeder-Com” suma de 384631,28 lei, cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu procurarea peștelui și hrana acestuia în perioada anilor 2012-2014.

S-a încasat din contul Primăriei com. Prajila în beneficiul societății cu răspundere limitată „Demeder-Com” cheltuieli de judecată sub forma plății taxei de stat în mărime de 11538 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2015 s-a admis apelul declarat de către Primăria com. Prajila r-nul Florești, s-a casat integral hotărârea primei instanțe și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com”.

La 14 ianuarie 2016 societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2015,

cerînd casarea acesteia, admiterea recursului, și emiterea unei noi decizii de menținere a hotărîrii judecătorei Florești din 14 ianuarie 2015.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel.

Susține că, instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art.9 al Legii nr.198 din 15 martie 2003 cu privire la arenda agricultură.

La examinarea apelului instanța nu a dat o apreciere corespunzătoare temeiurilor de drept ce au stat la baza înaintării acțiunii.

Totodată eronat a interpretat și prevederile pct.4 din cap. III al contractului de arendă privitor la plata despăgubirilor în caz de reziliere unilaterală a contractului.

Consideră recurentul că nu au constatat și elucidate corect circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile expuse în decizia instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricini, soluția fiind adoptată cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Precizează că instanța de apel urma să aplice prevederile art.16, 28 alin.1) 2) din Legea privind arenda în agricultură, însă aceasta a luat în considerație doar temeinicia afirmațiilor pîrîtului.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integral.

Potrivit avizului de recepție (f.d.211Vol.I) recurentul societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com” a recepționat decizia instanței de apel la 20 noiembrie 2015, astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 14 ianuarie 2016, este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Demeder-Com” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari